

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic



Ročník 10.

Číslo 4. Říjen 2020

Vážení spoluobčané,

právě letos je tomu pět roků, kdy náš kolektiv začal vydávat obnovený Heřmanický občasník. Začínali jsme bez jakýchkoliv zkušeností, a to pouze ve třech nadšencích, kteří o novinářině neměli ani ponětí. On to vlastně zavinil starosta, když jsem se mu nabídl, že bych jako náplava mohl obci něčím pomoci. A protože kromě psaní (no a trochu toho chalupaření) toho jinak moc neumím, jmenoval mě šéfredaktorem Heřmanického občasníku, který chtěl po katastrofálních povodních znovu vydávat. Psal se rok 2015 a připravovala se velká akce, připomínající několik významných výročí obce. Jedním z nich bylo páté výročí od zmíněných povodní.

Rozhodli jsme se, že připravíme speciální první číslo HO právě k výročí této události. Moc času jsme na to neměli. Navštívil jsem řadu občanů, abych získal jejich poznatky a pocity, jak to tehdy prožívali. Děkuji všem, kteří byli ochotni podělit se o své zážitky z té doby.

Měli jsme na to pouze osmnáct dní, potom jsme to museli předat do tisku. Zásahu na tom, že se to podařilo, měla ta třetí z nadšenců, Pavlína Reinhardtová, která celou akci skvěle organizovala.

Dneska už se na tvorbě HO podílí celá redakční rada, s jejímž složením jsem vás chtěl v tomto úvodníku seznámit. Jenomže se nám je nepodařilo dát všechny najednou dohromady, představujeme vám je proto jednotlivě u jejich rubrik.

Za redakční kolektiv Olda Baťka



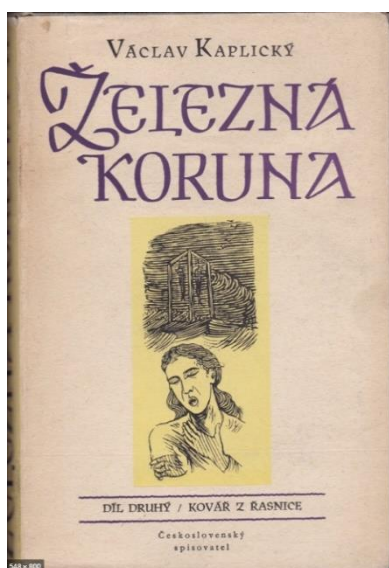


Selská rebelie

V letošním roce tomu je právě 340 let, kdy se uskutečnila jedna z mnoha událostí, jež potvrzují nepoddajnost našeho lidu vůči bezpráví a národnostnímu útlaku. Uplynulo téměř 60 let od tragické porážky českých stavů na Bílé hoře a život českého obyvatelstva, zejména na venkově, byl stále tíživější. Katolická vrchnost neustále zvyšovala robotní dávky, což postupně stupňovalo odpor poddaných. Evropu v té době začala ohrožovat morová epidemie, častá katastrofa středověku. Koncem roku 1679 se císařský dvůr z obavy před morem přesídlil z Vídně do Prahy. České venkovské obyvatelstvo chtělo využít panovníkovy blízkosti k prosazení požadavků na ulehčení roboty. Císaři Leopoldu I. byly zasílány četné petice, v nichž jejich autoři požadovali především ulehčení roboty. V čele zástupců selského stavu stáli zejména představitelé bohatších vrstev venkovského obyvatelstva – sedláci, rychtáři a svobodní venkované. Císař ustavil vyšetřovací komisi pro zjištění oprávněnosti stížností. Výsledkem její činnosti však bylo jenom to, že v průběhu března 1680 potvrdila práva vrchnosti vůči poddaným. Tento postoj vyvolal živelné projevy nevole, začaly se vytvářet ozbrojené houfky obyvatel poddaných měst. Začala další revolta potlačovaných proti zvůli mocných. Rozšířila se na 150 panství v západních a severních Čechách, ale i v Polabí, v jihozápadních a východních Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Jedním z významných vůdců povstání byl kovář Ondřej Stelzig z Dolní Řasnice na Frýdlantsku.



Císař proti vzbuřencům vyslal vojsko, jemuž velel generál Kryštof Vilém Harant z Polžic. Jaká to ironie dějin! Byl to potomek protestantského šlechtice Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic, jednoho ze sedmadvaceti popravených českých pánů po porážce na Bílé hoře. Dobře vyzbrojené a vycvičené císařské vojsko porazilo obětavé, ale nezkušené venkovské oddíly v západních Čechách a následně i další povstalce. Několik desítek vůdců a povstalců skončilo v rukách katů, Ondřej Stelzig pak na nucených galejích na stavbě pevnosti v Uhrách.



Povstání utlačovaných bylo utopeno v krvi, ale přesto mělo velký význam pro další generace porobených. Císař Leopold I. si dobře uvědomoval, že potlačením rebelie zdaleka neuhasil probouzející se touhu poddaných po svobodě. Už v červnu 1680 vydal robotní patent, jímž potvrzoval robotní povinnost pouze tři dny v týdnu, vyšší robotu pouze při sklizních a zároveň žádal vrchnosti, aby se chovaly k poddaným s křesťanskou laskavostí.

Tomu, kdo se chce blíže seznámit s výše popisovanými událostmi, doporučuji román Václava Kaplického Železná koruna.

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová



Milý čtenáři,

jelikož nám prázdniny skončily, s příchodem nového školního roku se rozjel i náš kroužek. Nebudeme se zdržovat dlouhým úvodem a rovnou se vrhneme na novinky.

Mladí hasiči

První soutěž letošního školního roku se konala 13. 9. v Dolní Řasnici. Mladší a starší žáci měli za úkol v co nejlepším čase zaběhnout **požární útok** a samozřejmě i nastříkat terče. Jelikož zapomněli rozhodčí zavřít kohout na terčích, tak museli mladší svůj pokus opakovat. A můžu s čistým svědomím říct, že druhý pokus se jim víc povedl. Oproti tomu staří bardi v podání starších žáků to zvládli skvěle. Jelikož ale byli první, museli se pak modlit, aby alespoň uhájili bednu. Mladí hasiči z Bulovky našim pořádně nahnali, i když byli poprvé na závodech, byli skvělí. Nakonec starší uhájili druhé místo a mladším utekla bedna o jedno místo. Mladší uhájili čtvrté místo.

Dále děti pomáhaly při nátěru dětského hřiště, ale o tom se dovíte na dalších stránkách našeho HO.



JSDH (jednotka sboru dobrovolných hasičů)

Výjezdy bohužel žádné nebyly.

Dospělí, dorost

Soutěže:

Tým mužů se zúčastnil celkem tří závodů. A to 18. 7. v Lázních Libverda, jak ale dopadli, vám bohužel nemohu říct, protože skřítci někde zašantročili diplom.

Ovšem závody v Horní Řasnici, které se konaly 22. 8., dopadly pro náš tým skvěle. V požárním útoku obsadili muži 5. místo a v technické štafetě zakotvili na 1. místě.

Dne 12. 9. se naši muži zúčastnili soutěže v Dolní Řasnici. Tentokrát v požárním útoku vybojovali muži 1. místo.

Oslavy

O oslavách dáme jen malou zmínku, jelikož se na dalších stránkách HO dočtete víc. Oslavy se konaly 15. 8. a náš sbor slavil mnohá výročí, a tak k této příležitosti jsme jako sbor předávali dvě ocenění lidem, bez kterých by se nedala tato výročí slavit. Medaili Za zásluhy jsme předali panu Pavlu Zadákovi a čestné uznání Krajského sdružení hasičů panu Vladimíru Stříbrnému.





TJ Sokol – cvičili jsme pro radost, pro zdraví – Dáša Judlová



Minulost

Nejúspěšnější sportovci v období
1970-1989 - okresní a krajské soutěže



Sportovní gymnastika

Jindra Konečná, Ludmila Konečná,
Dáša Jehličková, Libuše Pavlíčková,
Věra Jersáková, Eva Vostálová, Božena Stoklásková,
Zuzana Buriánková, Alena Lesáková, Dáša Pešáková,
Táňa Maršounová, Helena Reinhardtová, Iveta Jirounková,
Romana Judlová, Jaroslava Skalická, Lenka Buřáková,
Dana Loudová, Jana Matoušková

Lehká atletika

Jaroslav Jelínek, Míla Ráž, Emil Listopad, Roman Fiala, Václav Fiala, Libor Judl, Filip Šolta, Jiří Konečný, Václav Hrabík, Martin Antal, Petr Filo, Josef Beznoska, Romana Judlová, Hana Víznerová, Ivana Schejbalová, Šárka Frantová, Monika Veroňková, Jitka Filová, Marcela Jebálková

Vybíjená

Blanka Vnoučková, Ivana Schejbalová, Jitka Škubalová, Vladka Turecká, Marcela Jebálková,
Pavlína Kučerová, Lenka Loudová, Stáňa Tomišová, Dita Holatová, Monika Veroňková

Některé sportovní výkony našich závodníků

<u>kategorie</u>	<u>sprint 50 m</u>	<u>skok daleký</u>	<u>hod kriket. míčkem</u>
mladší žáci	9,6 s	340 cm	35 m
mladší žákyně	9,8 s	334 cm	27 m

<u>kategorie</u>	<u>sprint 60 m</u>	<u>běh na 1500 m</u>	<u>skok daleký</u>	<u>hod kriket. míčkem</u>
starší žáci	8,9 s	5:23	400 cm	36 m
starší žákyně	9,4 s	6:20	410 cm	40 m

<u>kategorie</u>	<u>sprint 100 m</u>	<u>běh na 1500 m</u>	<u>skok daleký</u>	<u>hod granátem</u>
ml. dorostenci	14,8 s	6:12	371 cm	39,5 m
ml. dorostenky	14,9 s	6:40	430 cm	36 m

<u>kategorie</u>	<u>sprint 100 m</u>	<u>běh na 1500 m</u>	<u>skok daleký</u>	<u>hod granátem</u>
st. dorostenci	14,2 s	5:40	430 cm	47,5 m
st. dorostenky	14,5 s	6:20	450 cm	43 m

Současnost

Rok 2020

V tomto roce jsme v obci podpořili dvakrát vítání občánků, zúčastnili jsme se oslavy Heřmanice v proměnách času, kde jsme si připomněli spoustu výročí včetně 50 let obnovené dobrovolné činnosti Sokola (1970-2020). Třikrát jsme přispěli informacemi o organizaci do Heřmanického občasníku. Vzpomínky jsme uvedli i v knize Heřmanice v čase, kterou vydal OÚ Heřmanice.

V rámci výboru jednoty jsme zavzpomínali a ohlédlí se za činností uplynulého půl století. Za dva měsíce oslavíme narozeniny členky TJ Jany Vaňkové, které bylo při obnovení sportovních akcí teprve 30 let (podrobněji v lednovém čísle).

Se sokoly župy jsme byli na exkurzi v Národním divadle, kde jsme následně zhlédli divadelní představení. Zúčastnili jsme se Valné hromady Sokolské župy Ještědské Liberec. Navštívili jsme výstavu sokolských krojů v Krajské vědecké knihovně v Liberci a Památný den sokolstva. Vedeme a odesíláme písemnou agendu.



Poděkování

Děkujeme Obecnímu úřadu Heřmanice za umožnění zveřejnění vzpomínek o činnosti TJ Heřmanice za období 1970-2020 v knize Heřmanice v čase.

Děkujeme Romanu Pirochovi – firma Freearts.cz Frýdlant, umělecká a reklamní agentura, za grafickou úpravu a technické zpracování.

Děkujeme Jitce a Markovi Sekáčovým – firma Marvin style, s. r. o., Frýdlant, za digitalizaci textu a fotografií.

V knize jsme uvedli nejzákladnější informace o padesátileté činnosti. Podrobněji jsme pět let seznamovali veřejnost s náplní jednotlivých akcí v Heřmanických občasnících, kterou jsme čerpali z vlastních zdrojů – kronik, výsledkových listin, diplomů, uznání... – a tak napsali téměř padesát stránek. Zdravíme všechny bývalé členy jednoty a další čtenáře občasníků a knihy o Heřmanicích.





Rozšíření areálu VZSK Heřmanice

Stavební technikou se to v naší obci letos jen hemží, a tak je možné, že někteří z vás ani nezaznamenali, že zčásti míří bagry, mixy s betonem či naložené nákladní automobily do našeho kynologického střediska. Konečně jsme se dočkali: ve VZSK Heřmanice probíhá rozšíření stávajícího areálu o výcvikovou halu a mj. též například změnu systému vytápění na nové médium.

Důvodů k přestavbě a dostavbě střediska bylo hned několik. Neustále se rozvíjející potřeby, nová, moderní metodika výcviku, rostoucí počet služebních psů, vznik nových kategorií reagujících na aktuální potřeby kontrolní činnosti apod. narážely na nedostatečné a nevyhovující zázemí střediska a znamenaly, že realizovat výcvik služebních psů po dvaceti letech provozu střediska, kdy neprošlo výraznějšími úpravami prostor a modernizací, bylo stále náročnější.

Stávající administrativní budova již po mnoha letech služby vyžaduje nezbytné opravy a úpravy, dosavadní vytápění celého areálu je již také zastaralé a vzhledem k rozšíření střediska již nedostačující.

Největším přínosem pro rozšíření a modernizaci střediska je jednoznačně stavba nové multifunkční výcvikové haly. Kromě vedlejších výhod, kterými jsou například nové samostatné skladovací prostory (ty současné v administrativní budově jsou zcela nedostačující), je nesporným pozitivem výcvikové haly její univerzální využitelnost po celý rok. Pro výcvik služebních psů hala poskytne komfortní, nerušené zázemí i v zimních měsících či v nepříznivém počasí, přispívající k pohodlí psovodů, ale i jejich čtvernohých svěřenců, zejména pak ale k efektivitě výcviku, který bude moci probíhat v pro psy klidném, příjemném prostředí (odpadnou např. rušivé vlivy okolního prostředí, v počátcích výcviku nežádoucí).

Co konkrétně tedy nyní v heřmanickém středisku vzniká?

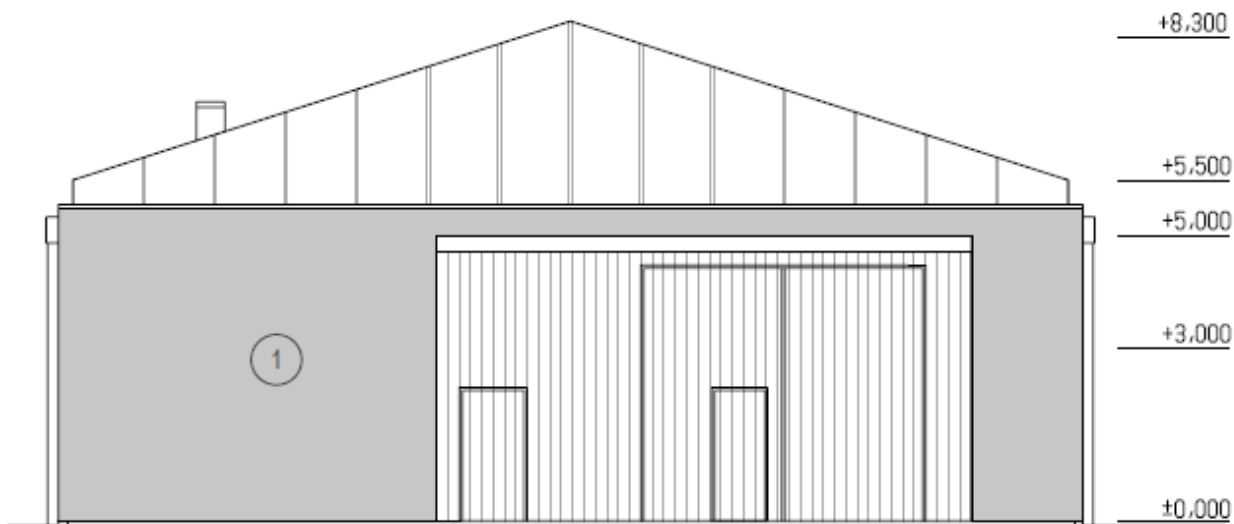
V rámci dostavby areálu budou částečně rekonstruovány stávající objekty administrativní a hospodářské budovy. V administrativní budově se jedná též o úpravu vstupu a provozu pro imobilní, hospodářská budova bude rozšířena přístavbou s kotelnou v 1. nadzemním podlaží a prádelnou a sušárnou ve 2. nadzemním podlaží. Současné vytápění elektrokotli tak bude nahrazeno novým centrálním zdrojem tepla.

Novým objektem ve střední části areálu je výcviková hala se specializovaným skladovým zázemím. Hala je situována a navržena tak, aby byl do ní snadný vjezd nákladního automobilu. Velikost haly je dimenzovaná na možnost zaparkování kamionu s okolním prostorem pro pohyb při výcviku. Prostor pro výcvik bude dále možné variabilně rozdělovat sjíždějícími roletami tak, že z jednoho výcvikového prostoru bude možné vytvořit až tři prostory pro výcvik psů. V boční části haly, a to ve dvou podlažích, budou vybudovány skladové kóje určené pro výcvikový materiál.

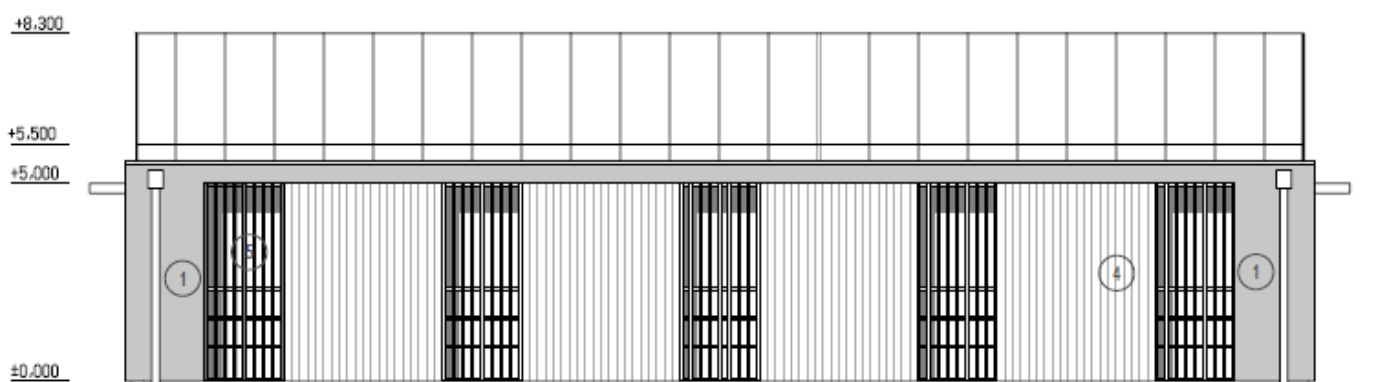
Dva nové objekty ubytování, které byly zahrnuty v původní fázi projektu, v této části dostavby nebudou realizovány a bohužel zůstávají pouze v úvahách.

Martina Strnadová

POHLED SEVERNÍ



POHLED ZÁPADNÍ



Ze stavební dokumentace – pohledy, výcviková hala



Stavba nové výcvikové haly, foto z 2. 10. 2020



Přístavba hospodářské budovy, foto z 8. 10. 2020

Heřmanické kukátko



Zuzka a Michal



Manželé z Pardubic, s nimiž mě pojí mnohaleté přátelství, jsou muzikanti tělem a duší. Každým rokem na začátku července k nám přijíždějí na několik dní na chalupu na přátelskou návštěvu. Pokaždé se těším na jejich zpívání po večerech u ohníčku a pokaždé mi je líto, že tu nádhernou muziku neslyší víc lidí. A tak mě letos napadlo, že by mohli zazpívat i pro naše spoluobčany v hospůdce. Můj návrh ochotně přijali bez jakýchkoliv podmínek a požadavků na honorář.

Se souhlasem pana starosty se jejich produkce konala ve středu 8. července večer. Ale přestože na to byly s předstihem vylepeny letáčky, byly na vystoupení v sále obsazeny pouze tři stoly. Přitom hospoda byla plná místních hostů, kteří se zřejmě dlouho neviděli a museli projednat důležité novinky. Taký pravidelné zápolení hráčů „prší“ se jistě nedalo odložit. No, kdyby aspoň hráli mariáš, to bych překousl spíš.



Posluchači v sále se přesto dobře bavili a vystoupení Zuzky a Michala, kteří měli pestrý repertoár pro více generací, často ocenili spontánním potleskem. Nechyběl ani tanec, o něj se přičinil především Pepa.

Co ještě dodat? Snad jen to, že příští rok si jejich zpívání vychutnáme zase jenom na chalupě u ohníčku.

oba

Den plný vzpomínek



Naše malebná vesnička zažila v sobotu 15. srpna velmi hezké odpoledne. Vlastně i hezký zbytek dne. Začalo to v 15 hodin, když starosta obce pan Vladimír Stříbrný přivítal všechny přítomné občany a hosty, aby je seznámil s tím, proč se tato akce koná. A nebylo toho málo. Šlo o řadu významných výročí, která souvisela s historií obce Heřmanice. Tím prvním bylo 645. výročí prvního písemného záznamu o vzniku obce. A to určitě stojí za připomenutí. Dalším výročím bylo 140. výročí vzniku hasičského sboru v obci a 75. výročí vzniku českého Sboru dobrovolných

hasičů v Heřmanicích. Další vzpomínka se týkala 120. výročí železniční tratě Frýdlant-Žitava, která procházela naší obcí. Ale vezměme to pěkně popořádku.

Nejprve byly před tribunou k připomínce 10. výročí povodní dekorovány pamětní stuhou Mikroregionu Frýdlantsko prapory všech Sborů dobrovolných hasičů Frýdlantského výběžku, složek Integrovaného záchranného systému (policie, záchranné služby a hasičů) a dalších organizací, které se podílely na pomoci při povodních a likvidaci jejich následků, především Celní správy a Vodní záchranné služby. Ocenění předávali senátor Michael Canov, hejtman Libereckého kraje Martin Půta a ředitel odboru dohledu Generálního ředitelství cel plukovník Petr Müller za asistence ředitelů IZS LK a starostů obcí z Frýdlantska.



Pamětní stuha byla také předána hejtmanovi Libereckého kraje. Hejtman zároveň ocenil za práci při povodních a řešení jejich následků Zbyňka Hoffmanna a Vladimíra Stříbrného.

Při příležitosti výše zmíněných výročí hasičů v Heřmanicích předali starosta obce a hejtman Libereckého kraje pamětní stuhu Sboru dobrovolných hasičů Heřmanice. Za dlouholetou činnost byli v této souvislosti představenstvem sboru oceněni Pavel Zadák a Vladimír Stříbrný.



Milým zpestřením byla připomínka diamantové svatby manželů Hoffmannových, kterým byl předán dárek od obce Heřmanice a také od firmy pana Novotného. Paní Dáša Judlová potom v krátkosti přítomné seznámila s padesátiletou historií místního Sokola od znovuoobnovení jeho činnosti v roce 1970.

Následovala připomínka 30 let od osamostatnění obce po roce 1989. Pamětní stuhu na obecní vlajku společně připjali její první starosta pan Karel Reinhardt a ten současný Vladimír Stříbrný. Před tribunu potom nastoupili zastupitelé obce, kteří se na jejím rozkvětu po tu dobu podíleli. Dojemné bylo blahopřání nejstarší zastupitelce paní Mileně Krátké k jejím 95. narozeninám.

V závěru bylo poděkováno obcím Kunratice a Dětrichov za dlouhodobou spolupráci a předán jim pamětní list. Vodní záchranné službě Nové Mlýny byla předána socha hastrmanky, tedy partnerky vodníka, který tam na ni čekal celých pět roků od 5. výročí povodní.

Důstojným zakončením oficiální části odpoledne bylo pokřtění knihy Heřmanice v čase, jehož se ujali radní Libereckého kraje pro řízení rezortu kultury, památkové péče a cestovního ruchu Květa Vinklátová a první starosta obce Karel Reinhardt. Nechybělo ani poděkování sponzorům knihy, ale i celé vzpomínkové akce.

Následovala zajímavá ukázka práce Policie České republiky a potom už se rozběhl pestrý kulturní program.

oba

Vážení čtenáři, kamarádi, občané!

Byl jsem dotázán Oldou Baťkou, redaktorem Heřmanického občasníku, zda bych mohl napsat článek o zajištění akce Heřmanice v čase v pěti větách.

Dobře, zkusím to, ale nic nezaručuji.

Vezmeme to tak nějak od začátku.

Jak všichni víme, bylo několik naplánovaných akcí zrušeno díky našemu nezvanému hostu s názvem COVID-19.

Co budeme dělat dál, různá nařízení, zakazování a jiné krizové sankce snad nebudou donekonečna. Máme tuto akci, stanovenou na 15. 8. 2020, snad zrušit? Stále jsme (zastupitelstvo) žili v nejistotě, zda to uskutečníme, či ne.

Postupem času se začala opatření zmírňovat a my jsme si řekli, že to prostě bude a basta. Začali jsme postupně dávat dohromady nějaký scénář. Vždyť jsme vám to slíbili, a to jsme chtěli dodržet. A kor v této situaci by to bylo dobré pro uvolnění nás všech a nahnat vám i nám do hlavy trochu pohody a zábavy.

Nebudu tady dopodrobna vypisovat, kdo co dělal a zajišťoval. Velké díky patří prostě všem, co se na této akci podíleli. Důležité je, že všechno proběhlo v pořádku, kapely jsme sehnali, i když to taky byl u některých boj s časem.

Musíme si uvědomit, že to byla doba, kdy každý potřeboval každou korunu, a oni to zvládli a zahráli nám za minimální a žádné výdaje, za což jim moc děkujeme a vážíme si toho.

Ovšem nesmíme zapomenout i na ostatní, kteří zde nechali své síly, svůj čas, ale i své upřímné a krásné úsměvy k vám hostům a vaší spokojenosti. Věřte, že to nebylo lehké.

Stále zde mluvím sám za sebe a taky se přiznám, že takovou akci jsem z organizačního hlediska zažil poprvé a z postu místostarosty to pro mě bylo o to těžší. Na druhou stranu jsem ale získal další kamarády a nové zkušenosti a vím, že bez spolupráce to nefunguje.

Dostáváme se do fáze samotného zahájení a rozběhl se ten správný kolotoč. Po těle jsem po celou dobu akce cítil takové mrazení, nervozitu z toho, jestli to dopadne dobře (taková maturita) a budete spokojeni. To, co jsem viděl po celou dobu, bylo, že vaše slova a radost mi dávala pocit toho, že jsme to pro vás připravili opravdu dobře. Možná má někdo i jiný názor, ale já to tak cítil.

A co na závěr? To že druhý den ráno nastala uklízací akce, vám asi nemusím vysvětlovat (zase velké mraveniště), ale to nejdůležitější vám musím říct. **DĚKUJEME, ŽE JSTE PŘIŠLI!**

PS: Snad se vám to líbilo a budeme se těšit na další akce bez COVID-19!

Cože, to mělo být jen pět vět! Sakra, nějak se to vymklo.

MH



Vítání občánků

V září se konalo vítání občánků. Přivítali jsme 3 děti, dva kluky a jednu holčičku. Každý nový přírůstek je dar pro naši obec a přejeme si, aby tu pokojně žil a dařilo se mu do budoucna.

Děkujeme sponzorům za krásné dary pro tyto rodiny.



Zastávky

Určitě jste si všimli, draží spoluobčané, budování nových zastávek, budou čtyři. Materiál je plexisklo a dřevo. Na realizaci se podílejí i zaměstnanci obce. Finančně se podílela i obec, také dotace se využily. Máme hezkou obec a tyto zastávky ji ještě zvelebí. Snad dlouho vydrží v původním stavu a nikdo je nebude ničit, to je vždy naše přání. Za výrobou a sestavením nových zastávek stojí truhlář z Bílého Potoka pan Milan Kopecký.



Nebelschütz

Naše obec má dlouholetou spolupráci s obcí Nebelschütz. Dostali jsme pozvání na řezbářské sympozium spojené s kulturním programem. Jejich program vždy obohatila i kapela Heřmánek. Letos to bohužel nešlo. Letos tam přijel po letech i princ z Beninu. Díky vzájemné spolupráci se pak dají čerpat dotace, třeba na nějaké vybavení pro hasiče atd. Obec Nebelschütz nám pomáhala při povodních. Líbí se mi jejich myšlení, jak jdou spjatí s přírodou a vše se snaží řešit ekologicky.

Popatnácté



Ano, už tolikrát se každoročně v září z iniciativy Klubu českého pohraničí v Liberci konala vzpomínka na Otakara Kodeše, který byl jednou z prvních obětí nadcházející 2. světové války. Během těch patnácti let se k této akci připojily další vlastenecké organizace. I přes nepříznivé počasí se akce zúčastnilo téměř čtyřicet zástupců všech čtyř okresů Libereckého kraje. Nechyběl ani příslušník Policie ČR s praporem.

Po položení květin k pamětní desce Otakara Kodeše se účastníci odebrali do sálu, kde probíhal hlavní program, s nímž všechny seznámil předseda Krajské rady KČP Leoš Hamrský, který celý průběh moderoval. S hlavním projevem vystoupil místopředseda

ÚV Českého svazu bojovníků za svobodu plk. Emil Kulfánek. Připomněl příčiny rozpoutání 2. světové války a její následky, značnou pozornost věnoval i problémům současnosti.

Převážně těmito tématy se potom zabývali další řečníci v následné diskuzi. Za Národní radu KČP v ní vystoupil její místopředseda Zbyněk Cincibus. Mimo jiné přečetl přítomným varování Klubu českého pohraničí před pokračující fašizací české společnosti. Tuto tendenci bychom opravdu neměli podceňovat. Její neblahé důsledky naši předkové v minulosti krutě pocítili a trvalo celých šest let, než se s pomocí vítězných mocností vymanili z protektorátu a mohli znova budovat svou vlastní republiku.



Zvláštní pozornost si zaslouží příspěvek předsedy Společnosti česko-kubánského přátelství Honzy Záhumenského, v němž upozornil na nebezpečí zneužívání současné koronavirové krize k obhajobě dlouhodobých ekonomických a společenských problémů a omezování zdravého rozvoje našich dětí.



Celá akce byla dobře připravena i místním obecním úřadem, jehož starosta všechny přítomné srdečně přivítal. K hezké pohodě přispěl i chutný kuřecí řízek, připravený místní obsluhou.

oba

Dobrý říjnový den!

Přicházíme s pravidelnou rekapitulací, co SPOKojeného se dělo v uplynulých třech měsících, a také s tím, co se chystá.

Proběhla uzávěrka přihlašování soutěžních vzorků do letošní Kunratické jamparády a my jsme přihlásili 3 druhy džemů, které vznikly během červencového workshopu. Přestože není jasné, jestli soutěž bude veřejná, jako tomu bylo doposud, doufáme, že se vše uskuteční a džemy budou hlasujícím chutnat.



Příznivého počasí jsme dále využili ke sběru a sušení bylin za účelem budoucího zpracování v klubové mastičkárně, čajovně atp. Není žádnou novinkou, že léčivé či jinak prospěšné rostliny rostou takřka na každém kroku, takže najít a sesbírat asi 8 základních druhů, se kterými budeme dále pracovat (měsíček lékařský, třezalka tečkovaná, jitrocel kopinatý nebo třeba šalvěj lékařská), nám zabralo skutečně jen malé množství času. Stihli jsme i prostudovat herbáře, chvíli relaxovat a vše zdokumentovat.

Zatím posledním společným počinem byla první fáze nátěru dětského hřiště. Tenhle nápad od počátku provázela trochu smůla, protože

krom karanténních opatření na jaře vydatným způsobem realizaci zkomplikovalo pravidelné víkendové nepříznivé počasí. Takže jsme vždy brigádu zrušili, odložili a dělali jsme to tak až do září. Skoro na poslední chvíli se ale podařilo najít jeden vhodný pátek, a ačkoliv jsme nakonec měli mnohem méně času, než bylo původně v plánu, s pomocí dobrovolníků, dobrovolných hasičů a party dětí jsme kus práce odvedli. Dílo není zdaleka dokončené, ale ukázalo se, že tímto způsobem bychom za krátký čas zvládli ledacos opravit, vylepšit. Budeme v tom určitě pokračovat i v budoucnu. Děkujeme všem, kteří jakkoliv pomohli, a také pracovníkům VPP, které některé náročnější práce ještě čekají.



SOUSEDSKÁ KLUBOVNA

Před pár dní proběhl v Heřmanicích svoz odpadu, který jistě řada z vás pravidelně využívá k provětrání svých domácností. Využijte tuto akci jako oslí můstek k následujícímu tématu. Dnešní report o SPOKojené sousedské klubovně pojmu totiž sbírkově.

Pokud jste pravidelnými čtenáři, vzpomenete si jistě, že v projektu sousedské klubovny zásadním způsobem pomohla finanční dotace od Nadace Via. Ta počítá zejména s nákupem nových posuvných dveří, kuchyňské linky, stolů, židlí a dalšího nábytku k vybavení klubovny. Úprava vodovodních a elektrických rozvodů bude zajištěna z rozpočtu obce a většinu manuálních prací zajistíme, doufáme, i s vaší dobrovolnou pomocí. Ale protože ne vše je třeba kupovat nové a zároveň ne všechny staré věci se hodí jen na sběrný dvůr, už o prázdninách jsme vyhlásili

průběžnou **sousedskou materiální sbírku**, do které postupně přibývají věcné dary do vaší budoucí sousedské klubovny. Děkujeme za ně. Možnost přispět stále trvá.

Z jarní a letní **sazenicové sbírky** vyrostlo pěkných pár kilogramů rajčat, cuket, dýní atp., které byly k dispozici těm, kteří se o zahradu starali, i dalším zájemcům. Tento způsob fungování sousedské zahrady se osvědčil a v příštím roce na jaře bychom chtěli záhony rozšířit a v pěstování toho, „co Heřmaničáci dají“, pokračovat. Byli jste se v průběhu prázdnin na divoce bující zahrádce podívat?

V uplynulých dnech byla zcela nově spuštěna další z možností, jak podpořit **Sousedskou klubovnu v Heřmanicích**, zejména pro ty, kteří například nežijí v naší vesnici, ale se záměrem a cílem projektu sympatizují. Jedná se o **finanční sbírku** na webu **darujme.cz**. Jelikož nejsme sdružení ani spolek, mohli jsme tuto nabídku využít opět díky Nadaci Via, která založení sbírky zaštitila. Na tomto webu se soustředí více než 160 sbírkových projektů pro neziskové organizace, obecně prospěšné společnosti a spolky různého zaměření. A i my máme možnost žádat veřejnost a firmy o finanční podporu aktivit Sousedské klubovny Heřmanice.

Jak jsem již výše v článku zmínila, **vytvoření klubovny** se zdá být zajištěno vcelku dobře. Ale jak už to u neziskových aktivit a svépomocných akcí bývá, rizikem je jejich **udržení a další dlouhodobé fungování**. Prostřednictvím této dárcovské kampaně bychom chtěli získat finance na materiál pro řemeslné kurzy, tvořivé dílny a pravidelné ekologické vzdělávací a pracovní aktivity pro udržení co nejlepšího životního prostředí v krajině ve stínu polské hnědouhelné tepelné elektrárny Turów, která naše nejbližší okolí zcela zásadně ovlivňuje.

Cílem dárcovské kampaně **Sousedská klubovna v pohraničí** na www.darujme.cz je získání finančních prostředků ve výši 15 tisíc korun. Přispět může každý, malou i větší částkou, a to převodem z bankovního účtu. Tento způsob platby je naprosto bezpečný a chráněný. Pokud se sbírce bude dařit, finální sumu nám Nadace Via ještě zdvojnásobí!! A to je naprosto báječná šance, jak zajistit pro vás a vaše blízké opravdu kvalitní kurzy a jiné aktivity.

Já spolu s Pavlínou Reinhardtovou a Ivou Čejkovou jsme se rozhodly tuto kampaň podpořit ještě **osobní dárcovskou výzvou Tajný dárek pro souseda**. To je taková speciální finanční sbírka mezi rodinou, přáteli a známými, kterým za jejich finanční dary na provoz klubu garantujeme, že celý listopad a část prosince až do Vánoc každou neděli obdarujeme **tajným ručně vyrobeným dárkem** některého z našich sousedů. Bude to tedy 8 tajných dáreků pro 8 sousedů v průběhu 8 týdnů. A jak vybereme z více než 270 občanů Heřmanic pouze 8? To rozhodnou sami obdarovaní. Každý týden budeme například přidávat informace o průběhu „tajného dárku“ na web obce v kategorii SPOK, kde budete moci vše sledovat. Možná přijde osobní pozvánka do výzvy i vám :-)

Přečtěte si více na **darujme.cz** a neváhejte podpořit i svůj vlastní aktivní volný čas!



Pokud byste se chtěli zapojit do projektu Sousedské klubovny i jinak než jen během plánovaných akcí nebo vás k tomuto tématu cokoliv zajímá, kontaktujte nás na e-mailové adrese spokhermanice@seznam.cz.

Ráda vaše otázky a připomínky proberu i osobně.

Po slunném létě vám přeji příjemný, čerstvý podzimní čas!

Za SPOK Simona Benešová

Zajímavá místa Frýdlantska a jeho okolí

Hubertka



Při putování po zajímavých místech Frýdlantska rozhodně nelze vynechat jednu z nejstarších turistických chat v Jizerských horách, Hubertku. Dostaneme se na ni po červené značce po mírně stoupající asfaltové silničce kolem opuštěné Jizerské chaty přímo z Lázní Libverda. Chata je v provozu a poskytuje jednoduché ubytování nenáročným turistům, ideální je pro větší party pěších i cyklistů. Křižovatka turistických tras modré, zelené a červené a singltreků z Nového Města je zárukou, že si na své v jejím okolí přijdou obě skupiny vyznavačů outdooru. Chata

slouží turistům už od roku 1906 a pro svoji atraktivní polohu nepřestává být oblíbeným místem pro zajímavé výlety do členitého okolí.

Jižním směrem cca 100 m pod chatou se nachází skalní vyhlídka Kočičí kameny, skupina žulových skal, do kterých byly v roce 1923 vytesány schody a umožněn tak i turistům přístup na vrchol, ze kterého uvidíte obec Bílý Potok, údolí Smědé a Hejnický hřeben. Na vrchol Kočičích kamenů se můžete dostat i po horolezecké cestě, v roce 2014 tu byla otevřena via ferrata, po které se na vrchol dostane šikovný lezec za 10 minut.

Nad chatou vede Francouzská cesta, která se u Křížového buku potkává se Smuteční cestou, která je svázaná s historií Frýdlantska od první poloviny sedmnáctého století. Pověst vypráví o pánu z Redernu, majiteli frýdlantského a libereckého panství, který po bitvě na Bílé hoře po této cestě navždy opouštěl své panství. Kryštof z Redernu prchnul do Slezska, ale ještě dlouho se tajně objevoval v blízkosti frýdlantského panství, které již patřilo Albrechtovi z Valdštejna, aby tu vedl odboj proti císaři Ferdinandovi II. Běh dějin se ale odehrával jinak, než by si pan Kryštof přál, a tak se na své panství už nikdy nevrátil.

Vraťme se ale do současnosti, do divokých strmých svahů v okolí Hubertky. Vydáme-li se do kopce po červené značce Francouzskou cestou, dostaneme se do nádherné oblasti nad Hájeným potokem až na Tišinu. Strmé skalnaté jižní svahy Tišiny jsou součástí národní přírodní rezervace Jizerskohorské bučiny. Protože se jedná o národní rezervaci, mohou sem návštěvníci mimo značené trasy jen na zvláštní povolení.



Stačí se však projít nebo projet na kole po dobře udržovaných asfaltových cestách, které jsou přístupné jak turistům, tak cyklistům a pořád je co obdivovat. Malé skalní útvary prorostlé skupinami vzrostlých buků jsou nádherné ve všech ročních obdobích, takže i v době pandemie je to krásný a bezpečný výlet pro celé rodiny.

Dagmar Čadková



CHKO a NP České republiky

CHKO Poodří

Rozloha CHKO je 82 km². CHKO je od roku 1991 a jejím nejvyšším kopcem je Kunín s nadmořskou výškou 293,5 m n. m. Řeka Odra protéká CHKO, proto nese její jméno.

Mezi Novým Jičínem a Ostravou je desítka rybníků. Já vám povím jen některé, jako třeba Kotvice, Průtočný, Sítinový, Starý, Bažantí, Křivý, Kukla nebo největší rybník CHKO, Bezruč. To je jen zlomek rybníků a všechny napájí řeka Odra. První soustava rybníků vzniká počátkem 15. století. Celkem jich je 25. Nejvydatnější přítoky Odry do rybníků jsou z beskydských kopců, i když Odra pramení v Jeseníkách. Jejím hlavním přítokem je řeka Ondřejnice. Místo soutoku je pokaždé jiné, jelikož divoká Odra ukrájuje břehy koryta, aby je o pár metrů dál vyhodila na jiném místě. Proto můžeme říct, že na začátku je úžasný a přírodní meandr řeky Odry, ten můžete vidět na vyhlídce při česko-polských hranicích v městě Starý Bohumín. Dokonce tudy vedla i slavná Jantarová stezka.

Určitě musíte navštívit NPR Kotvice. Z obce Nová Horka, kde je mimo jiné i zámek a památný dub, vede naučná stezka až k rybníku Kotvice. Ta je rájem ornitologů, protože z pozorovatelných můžou sledovat různé druhy ptáků - volavky, motáky, kormorány, husy velké, potápky, ale i orla mořského nebo racka. Dohromady se tu nachází 80-90 druhů vodního ptactva na hnízdění a na tahu dalších 80-90 druhů. Najít tu můžete i rostlinu, která dala jméno rybníku: kotvici plovoucí. Její plody jsou ve zvláštním obalu, který má na povrchu ostny, to proto, aby jej nesnědli. Ale nebojte, uvnitř najdete jedlý oříšek. Pokud plod uvidíte ve vodě, přijde vám, jako by někdo do vody hodil uhlíky z ohničku. Naučná stezka vás zavede až do města Studénka, kde najdete taky zámek i s vagonářským muzeem.

Na okraji regionu Ostrava-Jih najdete NPR Polanský les, nebo ho taky najdete pod názvem Polanecká niva. Niva je odborný název pro lužní les a o něm jsme si už povídali. I zde z jara najdete sněženky, bledule a později i česnek medvědí. Rezervace nese jméno podle nedaleké Polanky nad Odrou, která dříve byla vesnice, jenže s rozšiřováním území města Ostrava se stala součástí města.

Vraťme se ale zpět ke Kotvici. Na druhé straně břehu, než je naučná stezka, je vesnice Albrechtíčky. Ty jsou zvláštní tím, že v páse lesa u rybníků je mnoho pramenišť. Pramení tu říčka Lubina. Klidně můžete tuto vodu ochutnat.

Pokud jste ale hodně odvážní, tak můžete zkusit své štěstí u starého koryta Odry. Zde totiž sídlí bobři evropští se svými ohromnými hrady.

Pokud ale toužíte po kultuře, tak navštivte barokní zámek Kunín, který byl zachráněn a znovu veřejnosti otevřen v roce 2003. Nebo můžete navštívit zámek v Bartošovicích, kde mají unikátní přírodně-krajinářský park. Mnoho vzácných stromů tu je, a dokonce i nejstarší platan v ČR, tedy alespoň se to říká. Od zámku vede i naučná stezka kolem rybníků a zpět k zámku. V Bartošovicích ještě naleznete záchranou stanici pro divoká zvířata. Ta byla otevřena v roce 1983 a je nejstarší ve střední Evropě.

Zdroj: pořad ČT Klenoty naší krajiny

- | | | |
|------------------------|-------------------|------------------------------|
| 1) Český ráj | 11) Pálava | 21) Brdy |
| 2) KRNAP | 12) Podyjí | 22) Český les |
| 3) Broumovsko | 13) Žďárské vrchy | 23) Slavkovský les |
| 4) Orlické hory | 14) Železné hory | 24) Kokořínsko a Máchův kraj |
| 5) Jeseníky | 15) Blaník | 25) České středohoří |
| 6) Litovelské Pomořaví | 16) Třeboňsko | 26) Labské pískovce |
| 7) Poodří | 17) Blanský les | 27) České Švýcarsko |
| 8) Beskydy | 18) Šumava | 28) Lužické hory |
| 9) Bílé Karpaty | 19) Český kras | 29) Jizerské hory |
| 10) Moravský kras | 20) Křivoklátsko | |

Exotičtí hosté na našem rybníku

Zjara jsme na rybníku pod hřbitovem a v jeho okolí mohli pozorovat nejprve párek jakýchsi zvláštních hus. Po nějaké době se za párkem začalo trousit deset chundelatých mláďátek, která se v průběhu léta přetvořila ve statné pubertáky. Puzeni snahou dozvědět se o těchto zvláštních tvorech něco více jsme se obrátili na odborníky, a tak už víme, že zrovna u nás v Heřmanicích zahnízdila **husice nilská** (*Alopochen aegyptiaca*).

Její druhové jméno odkazuje na severoafrický veletok, odkud původně pochází. V předminulém století byla zavlečena do Anglie, odkud se ze soukromých chovů či jako ozdoba přírodních parků postupně rozšířila nejprve do západní Evropy a v posledních desetiletích také do naší země.

Díky globálnímu oteplování, v důsledku něhož se druhy zvířat z jižnějších oblastí zeměkoule přesouvají severněji, tak můžeme pozorovat tohoto nepůvodního, ale velmi krásného vodního ptáka i u nás.



Samice husice nilské s deseti mláďaty



Dospělá samice, ozdobená výraznou skvrnou kolem očí, uprostřed

Je o trochu menší než husa velká. Zajímavé jsou její dlouhé růžovofialové nohy a výrazná je nejen tmavě hnědá skvrna okolo oka, ale i zelená páska v křídlech a pouze při letu patrné výrazné bílé plochy v křídlech.

Husice nilská snáší 6-10 vajec, a protože u nás jich samice snesla, vyseděla a vychovala „plný počet“, můžeme se domýšlet, že jí heřmanické ovzduší obzvláště svědčilo.

Mnozí z vás jistě využili krásných dnů babího léta a vypravili se na procházku k rybníku, kde bylo možné tohoto plachého vodního ptáka pozorovat. Dnes již na rybníku naši rodinku neuvidíte, za potravou a v útěku před sněhovou hrozbou se na zimu přesunula pravděpodobně o něco jižněji (i když až k Nilu asi ne, dle ornitologů stačí těmto ptákům pouze teplejší stanoviště bez sněhu a s dostatkem potravy).

Husice jsou převážně býložravé, pasou se obdobně jako husy, i když si příležitostně přilepší také bezobratlými živočichy, a tak v sobě – vrátí-li se k nám zase napřesrok – potlačte potřebu přihodit jim něco dobrého na zub z lidského stolu. V zimě je sice přikrmování vodních ptáků pečivem možné, ale týká se jen dospělých jedinců a pouze v období, kdy jim příroda nenabízí dostatek přirozené potravy. Mláďatům pečivo dokonce škodí, zapříčiňuje vady ve vývoji, které vedou k neschopnosti létat.

Martina Strnadová, foto M. Lusková

Informujeme

Informace z obecního úřadu

Vážení spoluobčané,

prázdniny i doba dovolených již skončily, přichází podzim a pomalu se chystáme na dobu vánoční a konec roku. S tím jsou spojené i práce na obecním úřadu, mimo jiné kontrolují placení poplatků od vás, občanů.

Bohužel jsou opět mezi vámi tací, kteří poplatky buď ještě nezaplatili vůbec, nebo v jiné (nižší) výši, než je předepsáno.

Připomínám tedy, že je nejvyšší čas si vše zkontrolovat a doplatit dlužné částky nebo nahlásit případné změny v poplatkové povinnosti. Pro jistotu zde máte v tabulce uvedené výše poplatků za rok 2020. Tato tabulka je po celý rok zveřejněna na webu obce i všech 4 vývěskách v obci.

Pro příští rok se pravděpodobně budou měnit sazby za svoz odpadů, včas vás budeme informovat.

Na webových stránkách obce www.hermanice.com jsou vždy průběžně zveřejňovány všechny aktuální informace, které se vás mohou jakkoli týkat a zajímat vás.

Sledujte také vývěsky, které jsou na 4 místech v obci.

Zúčastňujte se veřejných zasedání zastupitelstva obce, kde se také můžete ptát na vše, co vás zajímá.

Na obecním úřadu je již několik let zřízeno pracoviště **Czech POINT**, kde můžete získat např. tyto ověřené výpisy:

- Výpis z katastru nemovitostí
- Výpis snímku katastrální mapy
- Výpis z živnostenského rejstříku
- Výpis z veřejného rejstříku (obchodní, spolkový, nadační apod.)
- Výpis z rejstříku trestů
- Výpis bodového hodnocení řidiče
- Výpis z insolvenčního rejstříku

Poskytujeme zde také službu vidimace listiny, tj. ověření shody kopie s předloženou listinou, a službu legalizace podpisu, tj. ověření podpisu na předložené listině.

Pokud sháníte dárek pro vaše známé či příbuzné, možná se vám budou líbit heřmanické upomínkové předměty, které na obecním úřadu máme. Jsou to např. hrnečky, pohlednice, samolepky, magnetky, placky (špendlíky), malované mapy, pexesa, turistické známky, turistické vizitky a nálepky. Můžete zde také zakoupit nejen novou knihu Heřmanice v čase, ale i další publikace, např. Od mlýnů k továrnám nebo Voda blízko nás.

Přeji vám všem krásný a pohodový podzim, klidný předvánoční čas a krásné vánoční svátky.

Pavlaína Reinhardtová,
OÚ Heřmanice

Poplatek za svoz komunálního odpadu platný od 1. 1. 2020

Frekvence svozu	Poplatek za rok	1/12 tj. měsíční platba
22x ročně (letní)	1.200,-	100,-
26x ročně (14-ti denní)	1.380,-	115,-
30x ročně (zimní)	1.572,-	131,-
38x ročně (kombinovaný)	1.932,-	161,-
52 x ročně (týdenní)	2.412,-	201,-

Pytlový svoz:

Objem pytle	Poplatek v Kč za jeden kus
110 litrů	75,-

Obecně závazná vyhláška č. 1/2018, o poplatku za komunální odpad

Poplatek za psa

Poplatek za 1 psa činí **100,- Kč** za rok,
za každého dalšího psa **150,- Kč** za rok.

Splatnost poplatku je nejpozději do 31. 3. kalendářního roku.

Obecně závazná vyhláška č. 1/2019, o místním poplatku ze psů.

Drazí spoluobčané a děti,

COVID nám trochu pomíchal karty s akcemi. V tělocvičně se teď nachází nějaké věci, a proto není vhodné, aby tam děti chodily. Pro děti se plánuje **malování na kamínky, hledání pokladu** atd. Já osobně se těším na výrobu **svíců**.

Fotbalové utkání se muselo bohužel také zrušit. Někdo si říká, že snad ty roušky nebudeme nosit napořád. Denně saháme na různé kliky, tudíž bychom měli nosit i rukavice? Jako dítě jsem byla hodně venku, neměla alergie a nemyla si ruce stokrát za den. Ráda jsem chodila i bosá, když bylo teplo. Nemýlo se vždy každé ovoce. Koberec se klepal. Vše jsem přežila.

ale

Pro milovníky filmů

Doporučujeme pro milovníky zvířat film **Gump - pes, který naučil lidi žít**. O režii se postaral F. A. Brabec, který stojí třeba za filmovým zpracováním Erbenovy Kytice. Film Gump je natočen podle knižní předlohy Filipa Rožka. V hlavních rolích si zahraje Bolek Polívka, Eva Holubová, Ivana Chýlková, Karel Roden, Richard Krajčo nebo Jana Plodková. Premiéra tohoto filmu je naplánovaná na **3. 12. 2020**.

Pro milovníky Karla Gotta jde do kin **15. 10.** jeho životopis s názvem **Karel**. O režii se postarala Olga Malířová Špátová. Ve filmu uvidíte poslední rok mistra, jeho soukromí, jeho pobyt v nemocnici atd.

Pro děti jde do kin netradiční animovaná pohádka **Červený střevíček a 7 statečných**. Premiéra je naplánovaná na **15. 10.** Další animovaná pohádka jde do kin **29. 10.** a nese název **100% Vlk**.

5. 11. pak můžete vidět pokračování pohádky **Maxinožka 2**. A poslední animovaná pohádka roku 2020 je **Croodsovi: Nový věk** a ta jde do kin **17. 12.**

Pro milovníky komedií a hlavně těch českých: do kin jde **26. 11.** film **Matky**. Nebo se můžete těšit na film **Prvok, Šampón, Tečka a Karel**, který jde do kina **24. 12.** Film si režíroval sám autor knihy a tím není nikdo jiný než nezapomenutelný Patrik Hartl.

(Přehled filmů byl připraven, než vláda zavřela kina.)

Tipy na výlet

V letošním roce na zámku Sychrov otevírají nový prohlídkový okruh. Ten vás zavede do nově opravených komnat. Těch je dohromady 13. Určitě se máte na co těšit!

Prosba k občanům

VZSK Heřmanice poptává „vysloužilé“ kufry pro další využití při výcviku služebních psů. Máte-li nějaké k dispozici, prosím, kontaktujte nás na telefonním čísle +420 602 120 539.

Budeme vděční za jakékoli, i odřeně či poničené kufry, případně sportovní tašky apod.!



Pošta Frýdlant

Upozornění na zásadní změnu otevírací doby České pošty Frýdlant (od 1. října 2020):

pondělí a středa:	10:00-12:00 a 13:00-18:00
úterý, čtvrtek a pátek:	8:00-12:00 a 13:00-16:00
sobota:	8:00-12:00

Informujeme

V neděli 4. 10. ráno mě překvapila smutná zpráva, že nás ve věku 85 let navždy opustil pan Zdeněk Pavlíček.

Do Heřmanic se přistěhoval z Raspenavy na podzim roku 1958. Vzápětí se aktivně zapojil do života v obci. Staral se hlavně o kulturní a společenský život. Úctyhodných 47 let až do konce roku 2014 byl knihovníkem i kronikářem. Za jeho působení obdržela místní lidová knihovna i sám pan Pavlíček několik ocenění.

Děkuji za jeho neutuchající elán a mnoho inspirací při rozvoji naší obce. Bylo mi ctí s ním spolupracovat.

Vladimír Stříbrný, starosta obce



Pranostiky

Říjen

Je-li říjen zelený, bude zato leden hodně studený.

Listopad

1. listopadu utni z buku třísku, je-li suchá, bude zima tuhá. Je-li vlhká, bude zima mokrá.



Jamparáda bude!

Ale hned vás zklamám, bude bez veřejného ochutnávání. Jelikož nám to COVID-19 vše kazí.

Můžete si ale vyzkoušet novinky, a to on-line hlasování, a to na webových stránkách jamparada.cz.

Na těchto stránkách se dovíte i více informací o tomto netradičním ročníku.

Heřmanický občasník, ročník 10, číslo 4. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČRE 17534.

Redaktor Oldřich Bat'ka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.
Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.